

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra MORGEN I NEMI

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN, 1940, s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312758835968/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

MORGEN I NEMI

Lyt, Albert! det er sikkert Dag, -
Jeg tæller Morgenklokkens Slag,
Som over Søen fra Genzano runger;
Hør Bondens Seng, den rasler med sin Halm,
Og Barnet græder, plages alt af Hunger;
Op! vi vil ende Nattens Qvalm!
Betænk, vi boe paa Klippens Spidse,
Hvor Mørket undes kun et flygtigt Læ.
Husk paa vor Rude er af Træ,
See, Lyset pibler gjennem hver en Ridse, -
Kom, lad os jage Ravnene ud,
Der flagrer i vor lille Stue;
Luk op for Dagens lyse Due;
Fra Livet bringer den os atter Bud.
Forsigtig dog! ak, Lyset blender; -
Vi hilse maae den klare Morgenlue
Fast som en Aabenbaring selv fra Gud
Og dække skyer vort Blik med begge Hænder. -

Syden yndigt sit „God Morgen“ sender;
I Krandsen af de grønne Klippehøje
Staaer som et blankt Metal den runde Sø
Og stirrer paa os med et sjælfult Øje;
Hist bøjer sig Genzano, lig en Mø,
Med Morgenrødme over Vandet;
I stille Ro og Velbehag

Den speiler sig med omvendt Taarn og Tag
Og vover ej et Aandedrag fra Landet;
Thi see! det mindste Suk, som stiger,
Fordunkler Spejlet – Synet viger. – –

Den svale Morgen vinker aarle Livet,
Før Dagen svækker med sin dorske Hede.
Jeg øjner Fiskeren i Krattet dybt dernede,
Han synger alt om Elskov glad
Og skyder Baaden ud fra Sivet
Og flyder hen ad Søen som et Blad;
Histovre ved den anden Breddes,
Hvor Hytten staaer blandt Figentræer og Ranker,
Han styrer snildt sin lille Baad med Flid;
Der svælgede Tiber i gammel Tid,
Lod bygge sig et Skib af gyldne Planker,
Indlagt med Elfenbeen og ædle Stene,
Og om den høje Mast og Stang
Gik kunstigt Vinens Iyse Hang,
Mens sjeldne Fugle sang i Busk og Grene.
Fra Jorden svandt de gamle Minder,
Og Skibet sank til Søens dybe Grund
Med al sin Pragt, med Guder og Gudinder!
Men Sagnet lever fort i Bondens Mund,
Og fattig Fisker kaster her sit Anker;
Thi Karpen søger i den fede Grund
Sin Næring nu iblandt de gyldne Planker,
Og Aalen skyder langsomt sig med Lyst
Henover Venus' runde Marmorbryst. –

Nær ved Søen faldt et Skud, –
Det var Jægeren, den raske,